

Konseilspræsidenten brugte, i Ørkenen. Jeg maa benytte Lejligheden, da Sagen er dragen frem, til at slaa fast, at det er fuldstændig at vende Forholdet om. Højre har ikke udstødt nogle af sine Mænd i Ørkenen, men derimod har der været nogle Mænd, som ikke mere vilde være i Parti med Højre og vedkende sig Partiets Ledelse.

Det ærede 4de Medlem for 9de Kreds (Harald Jensen) udtalte, at dette Forslag ikke havde faaet nogen god Modtagelse her i Landstinget, der var kastet en Spand iskoldt Vand over det, som let kunde dræbe det skrøbelige, lille Væsen. Jeg vil gerne retlede det ærede Medlem, hvis han skulde have faaet det Indtryk af mine Bemærkninger. Det var ikke en Spand iskoldt Vand, der skulde slaa det lille Væsen hjel, det kunde højt tænkes, at den kunde være tjenlig til at temperere noget den Hede, der er oppe i visse Kredse, og som gav sig et stærkt Udslag hos det ærede 11te kongevalgte Medlem (Herman Trier), der udtalte, at man kunde let faa mere vidtgaaende Krav frem. Det tvivler jeg slet ikke om. Jeg tvivler ikke om, at hvis vi her opfyldte Regeringens Ønske og vedtog Forslaget, som det foreligger med denne Udvidelse af Valgretten, saa vilde i Morgen det ærede 11te kongevalgte Medlem med sine nærmeste allierede, Socialdemokraterne, møde op med videregaaende Krav. Den højtærede Konseilspræsident nævnede, at i den første Periode, efter at Grundloven var given, hørte man slet ikke Tale om, at man vilde have Forandring deri. Der maa den højtærede Konseilspræsident ganske sikkert huske fejl. Kravet om Juni-Grundlovens Genindførelse har jo altid været fremsat fra de mere radikale Kredse.

Mine Udtalelser gik, som sagt, ikke ud paa, at jeg ønskede at faa det lille Væsen slaet ihjel; der er gode Ting indeholdt i dette Forslag, det er ikke forkasteligt altsammen; blandt andet er jo Forslaget om at begrænse Folketingsmændenes Antal til et bestemt Tal efter min Mening et Fræmskridt. Men den Omstændighed, at der ikke bør og heller ikke kan komme noget ud af Forhandlingerne om dette Lovforslag i Aar, fordi det vilde gøre Skade i andre Henseender, hvis man vilde sætte Kraft ind paa at fremme det, gjorde, at jeg udtalte, at Forhandlingerne om de enkelte Punkter i Lovforslaget bør ligge hen til ad Aare, til det rette Tidspunkt kommer til at forhandle denne Sag.

Konseilspræsidenten (Klaus Berntsen):

Det glæder mig, at det ærede Medlem er enig med mig i, at denne Sag er bedst tjent med en saglig og rolig Forhandling. Men naar det ærede Medlem beklagede sig over — og han udtalte noget lignende i sit første Foredrag — at man har fremsat Forslaget i Aar, uagtet der er andre store, vigtige Ting, som det maatte være Regeringen magtpaaliggende at gennemføre, saa maa jeg sige, at Regeringen er sig de Opgaver, som foreligge, bevidst, men jeg ser ikke, at der er noget, som vil krænke disse Opgaver eller deres fremtidige Løsning, i, at man ved Siden deraf beskæftiger sig med Spørgsmaal, der ere saa betydningsfulde og alvorlige som det her foreliggende. Og i den Slutningsbemærkning, der faldt fra det ærede Medlem, skimter jeg da ogsaa Haabet om, at det ærede Medlem og hans Parti til næste Aar ikke ville være uvillige til at komme ind paa en mere indgaaende Drøftelse af denne Sag, medens han i Aar, da vi ere saa nær ved Rigsdagssamlingens Slutning, er mindre tilbøjelig til at komme ind paa en indgaaende Drøftelse deraf.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Forholdstalsvalg fastholder jeg mine Udtalelser. Det ærede Medlem vilde trøste mig med, at selv under den nuværende Ordning have vi smaa Grupper indenfor Partierne. Der henvistes til de smaa Grupper, der efter det ærede Medlems Formening fandtes indenfor mit Parti. Men jeg kan trøste det ærede Medlem med, at jeg føler mig aldeles tryk og vel i det Parti, jeg har den Ære at repræsentere. Det ærede Medlem skal ikke laane noget paa de Rygter, der har gaaet, eller paa, at en enkelt Uoverensstemmelse kan være fremkommen i et enkelt rent sagligt Spørgsmaal. For øvrigt kan det ærede Medlem have nok at gøre med sit eget Parti i saa Henseende. Jeg har nævnt de Udtalelser, der ere fremkomne fra hans Partifæller i det andet Ting og hans Partifæller udenfor Rigsdagen. Det ærede Medlem mente ganske vist at kunne afvise dem med, at det bandt ikke Partiet, at disse Mænd havde fremsat disse Anskuelser. Men jeg har kun villet fremdrage dem for at vise, at, naar der indenfor Højres Kreds er fremsat saa stærke Udtalelser om en Forandring ogsaa af dette Tings Sammensætning, er der ingen Anledning for Højre til i det hele taget at stille sig afvisende overfor Spørgsmaalet om en almindelig Forfatningsrevision: Hvorledes den endelige Forfatningsrevision skal tilrettelægges,